

متن پرسش

بسمه تعالی. سلام علیکم: سحر امامی؛ نمایانگر معنویت انقلاب اسلامی ما همچنان در قبل از انقلاب جا مانده ایم، انقلابی در قلب ما رخ نداده. همچنان اهل دغدغه دنبال استادی می‌گردند تا سلوکی (موهوم) برای خود داشته باشند و خلسه ای بدون حرکت برای خود رقم زنند. غافل از اینکه زمانه زمانه انقلاب است. پیش از انقلاب اسلامی روح زمانه بگونه ای بود که ایمان و تقدس ظرفیت حضور جمعی نداشت و آن روح ایمانی در تعدادی از علماء ربّانی جلوه می‌کرد و تنها قاضی ها و همدانی ها و بهجت ها را نشانه می‌رفت. زمانه ی انقلاب، زمانه ی حقیقت ایمان است، زمانه ی شکوفایی وسعت است. روح زمانه _به نشانه رخ دادهای بی‌نظیری که رقم می‌خورد_ ظرفیتی پیدا کرده که تجلی ایمان را محدود در اشخاص نمی‌کند و در عین اینکه معنویت را در جمع و عمیق تر از گذشته معنا می‌کند، (بگونه ای که صرف بودن، رشد را محقق می‌گرداند) تجلی تامّ شخص محوری ندارد. چه علماء ربّانی و عرفانی فانی ای که افسوس حضور در انقلاب اسلامی را هم اینک می‌خورند!! و آن روح زمانه؛ در اقیانوسی از ظرفیت ها خود را محصور در نقصان افراد نمی‌کند و در موقعیت های مختلف انسان ها خود را می‌نمایاند؛ هنگامی که همت ها و باقری ها و خرازی ها و آوینی ها و سلیمانی ها و نصرالله ها و سنوار ها و حاجی زاده ها و هزاران اندر هزار ها دیده شدند و حتی وقتی سحر امامی ها دیده شدند، یافتیم که دیگر آن معنویت آرمانی و آن قدسیّت محمدی (ص) در راه باریکه ی ستاره دیدن افراد نمی‌گنجد و در شاهراه جمهوری در جریان است. و این مدعای کوچکی نیست؛ چه اینکه ولی زمانه تمامی سردمداران عزت را با تمجید یاد می‌کند و آنان را تاریخ سازان ملت ایران می‌خواند. معنویت غیر از اینست؟ و سحر امامی و باز نفحه ای دیگر از عزت ایمانی ایران نمایان شد؛ آلا فتعرضوا الیها و این ماییم و این اقیانوس معنوی انقلاب که به چشم دل دیده می‌شود و آن دیده می‌گوید که: نیک بنگر شاید که رسیده باشی. و نهایت آنکه راه ایمان از راه خدمت به مردم می‌گذرد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حقیقتاً همین‌طور است که می‌فرمایید. آری! ما بحمدلله در حضور عرفانی خود در بستر انقلاب تا آن‌جا می‌توانیم جلو و جلوتر رویم که به فرمایش حضرت امام خمینی با جوانانی روبرو می‌شوید که در تعالی روح موجب حسرت عارفان و شب زنده‌داران می‌شوند و به گفته جنابعالی این در شاهراه جمهوری اسلامی محقق می‌شود با همان نفحه‌ای که ما با عزّت ایمانی خاصی روبرو می‌گردیم به همان صورتی که در شخصیت خانم سحر امامی به ظهور آمد. چه اندازه خوب است

صحنه به ظهور آمدن ایمانی که در شخصیت آن بانوی محترم به ظهور آمد را با نگاه پدیدارشناسی تاریخی بنگریم تا بتوان نسبت خود را نه تنها با آن بانوی محترم، بلکه با همه آنانی که شخصیت آن‌ها به نحوی ذیل اراده الهی به ظهور آمده است بر قرار کنیم. موفق باشید